

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KAMELEN

Een absurd toneelstuk

door

LUK GIJSBRECHTS

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1990

(N° 1878)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWEE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk depot D/1990/220/68
ISBN 90-385-0069-6

cop. 1990 Toneelfonds J. Janssens/Luk Gijsbrechts

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

1.

Personnages

- Een potten-en-pannen-vertegenwoordiger
- De eigenaar van het appartement

Dekor

Een leegstaand appartement met daarin een aquarium met drie pirana's.

(1 en 2 zijn twee mannen van ongeveer dezelfde leeftijd. 1 is de bewoner van het bijna lege appartement en 2 is degene die het appartement komt bekijken om het eventueel te huren. Hij heeft een zware valies bij zich. Er wordt gebeld en 1 gaat open doen.)

2. Goiedmiddag mijnheer, 't is voor 't appartement. (Duwt 1 opzij en strompelt binnen.)
1. Kom binnen.
2. Amai, ik moet eerst efkes gaan zitten, zenne. 22 verdiepen en de lift is kapot ! (Blaast uit en begint belangstellend het appartement te bekijken. Wrijft over het kamerbreed tapijt.) Zo... dat is een mooi kameeltje dat ge hier hebt liggen.
1. Dromedaris.
2. Pardon ?
1. Dat is een dromedarisharen kamerbreed tapijt.
2. O. Maar het lijkt op mekaar hé ?
1. De prijs niet.
2. Dat is logisch hé. Er is ook een heel verschil in kwaliteit waarschijnlijk. Blijft het liggen als u... volledig verhuisd bent, bedoel ik ?
1. Ik denk het wel. Het past hier nu net zo goed.
2. Mooi, mooi, prima. Mooi behangpapiertje ook... Wat heeft daar gehangen ? (Wijst naar een verschenen plek op het behang.)
1. De Mona Lisa.
2. Het is niet waar... Bent u een fan van de Mona Lisa ?
1. Ja, u niet ?
2. Jaja. Ik heb er ook ene, en ik denk dat hij net even groot is als die van u. Dat is gemakkelijk, dan kan ik hem hier ook hangen en dan moet ik niet behangen hé ! (Lacht lichtjes overdreven.)
1. Ik geloof dat wij best vrienden zouden kunnen zijn. We hebben zowat dezelfde kulturele interesses merk ik. (Hij gaat naar de deur, draait ze in het slot en neemt de sleutel in de hand)
2. Waarom doet u de deur op slot ?
1. Dat doe ik altijd. Ziet u, het tocht hier nogal veel en dan waait de deur open, dus doe ik ze op slot. Heeft niets te betekenen.
2. O. Is dit een lichte kamer ?

1. Een heel lichte kamer.
 2. Waarom doet u de gordijnen dan niet open ? Het is een prachtige dag vandaag, en ik vermoed dat u van hieruit een prachtig uitzicht hebt.
 1. Ja, ziet u, ik heb nogal wat last van migraine, mijnheer. Te veel en te hel zonlicht is slecht voor me, en daarom laat ik de gordijnen het liefst gesloten. Maar ga gerust uw gang, doe de gordijnen maar open en overtuig uzelf... dit is een ontzettend lichte kamer.
 2. (Doet de gordijnen open en het zonlicht stroomt de kamer binnen) Ooooooh... wat een prachtig uitzicht ! (1 begint plotseling te kreunen) Is er iets mijnheer ?
 1. Mijn migraine... ik krijg pijscheuten... kunt u asjeblief die gordijnen terug dicht doen ?
 2. Natuurlijk. (doet het) Toch spijtig dat u niet kan genieten van dat mooie uitzicht.
 1. Ik geniet daar wel van. Maar op andere momenten. Vooral 's morgens en 's avonds, bij zonsopgang en zonsondergang, als licht en duisternis met mekaar versmelten. Dat zijn van die momenten dat ik niet van mijn balkon weg te krijgen ben, ik hou...
 2. (onderbreekt hem) Is dat de keuken, mijnheer ?
 1. Ja.
 2. (Gaat kijken en komt onmiddellijk terug) Zeg, die kraan, die wordt toch gemaakt hé ?
 1. Jaja.
 2. 't Is maar, ik kan niet tegen monotone geluiden: druppende kranen, wekkers, horloges en zo, daar word ik gek van. De slaapkamer ? (wijst)
 1. Ja, en daarachter de logeerkamer.
- (2 gaat kijken en 1 speelt intussen met de sleutel bij de visbak. Hij denkt duidelijk na. 2 komt terug en blijft zonder iets te zeggen in de deuropening staan.)
1. Is er iets mis met de slaapkamer ?
 2. Nee, er is niks mis met de slaapkamer, en met de logeerkamer en de keuken ook niet. Er mankeert hier niks, en dat verontrust me juist.
 1. Ekskuseer, maar ik geloof dat ik u niet kan volgen.

2. Dat is toch simpel. Als mensen verhuizen, dan doen ze dat omdat er iets scheelt aan hun appartement. Hier is op het eerste zicht helemaal niks mis, maar er moet iets zijn. Ik vraag het u op de man af : waarom gaat u hier weg ? (zwijgt) Klopt de prijs op het bordje misschien niet ?

1. Jawel, de prijs klopt.

2. Waarom gaat u dan in godsnaam weg ?

1. Laat ik zeggen dat ik privéredenen heb.

2. Privéredenen ? Luister mijnheer, met die uitleg kan ik echt geen genoeg nemen. U moet beseffen dat ik de potentiële nieuwe eigenaar ben van dit appartement. Ik heb recht op alle mogelijke informatie. Zeg het dus maar.

1. ... Goed, het zijn de vissen.

2. De vissen ?!?!?!?!?

1. (Ze staan nu bij het aquarium) Ze kunnen het hier niet gewoon worden. Ik heb vanalles geprobeerd om het ze aangenaam te maken, maar ze verkwijnen. Ik denk dat ze sterven als ze nog een week langer in dit appartement moeten blijven.

2. Allé gij. (Buigt zich over het aquarium) Wat zijn het ? Goudvissen ?

1. (verontwaardigd) Goudvissen ?!?!?!?! Maar enfin mijnheer, zijn dat nu goudvissen ? Ja, bekijk ze nog maar eens goed ! Dat zijn toch pirana's, mijnheer !

2. Pirana's ? (Bekijkt ze nog eens goed) ... En ze wonen hier niet graag ?

1. Nee, ze hebben van het begin een hekel gehad aan dit appartement, en het gekke met pirana's is: die veranderen nooit van gedacht. De eerste indruk die ze opdoen is definitief. (Hij leunt over het aquarium en speelt met de sleutel in zijn hand)

2. 't Zijn wel schoon viskes, hé ?

1. Vindt u dat ? De meeste mensen vinden het maar gedrochten.

2. Nee, ik niet. Ik hou van pirana's. Van goudvissen ook, maar die hebben niet zoveel karakter.

1. Wel, wel... ik zei het daarstraks al mijnheer, ik denk dat wij goeie vrienden zouden kunnen worden. Laten we gezellig nog wat praten.
2. Nee.
1. Hoe nee ?
2. Nee, ik heb geen tijd mijnheer. Ik moet gaan werken, naar mijn klanten. Zo. Dit appartement lijkt me wel wat. Ik denk er nog even over na en vanavond laat ik u mijn beslissing weten.
1. Kan dat nu niet ?
2. A nee, zo gaat dat niet, hé. Voor je een belangrijke beslissing neemt moet daar altijd eerst over nagedacht worden. Mijn klanten doen dat ook... alleen BLIJVEN die nadenken, maar dat is mijn probleem. Dus vanavond kan ik u meedelen of ik het appartement neem ja of nee.
1. Ik vind het niet leuk dat u mij alleen laat.
2. C'est la vie, hé mijnheer... het werk... de klanten...
1. Ik vind dit echt niet leuk !!!!! (Hij laat de sleutel in het aquarium vallen.)
2. (Na een vrij lange stilte waarin ze beurtelings mekaar en de sleutel bekijken.) U hebt de sleutel in het aquarium laten vallen.
1. Ja, inderdaad.
2. Kunt u hem er dan misschien terug uithalen en de deur opendoen zodat ik mijn klanten kan gaan opzoeken ?
1. (Met heel spijtig gezicht) Nee.
2. Waarom niet ? U moet toch alleen maar uw arm natmaken om die sleutel te pakken ! Is dat zo'n probleem ?
1. Toch wel, een levensgroot probleem zelfs. Zet uw tas even terug neer.
2. Maar ik heb geen tijd, mijnheer. Luister, als u niet wil zal ik hem er zelf wel uithalen. (rolt mouwen op.)
1. Nee, doe dat niet ! Doe dat asjeblief niet !

2. Waarom niet ? Het zijn toch maar vissen.
1. Maar wel pirana's... en hongerige pirana's !
2. Amai ja, dat zijn pirana's... die hebben tanden hé ?
1. Levensgevaarlijk scherpe tanden zelfs.
2. Bedoelt ge dat ze zouden...
1. ...bijten ? Als één van ons zijn arm in dat aquarium steekt bijten ze, wees daar maar zeker van !
2. En ze bijten...
1. ...door ja, zeker als ze honger hebben.
2. En ze hebben honger nu ? (1 knikt) Dat is een probleem zeg ! Hoe kan u nu zo stom zijn om de sleutel te laten vallen.
1. Ik weet het, het was stom van mij, maar het was een ongelukje, hij ontglipte me plots.
2. Toch stom zenne !
1. Sorry.
2. En nu ? Wat nu ?
1. Wachten, en misschien een beetje praten om de tijd te doden.
2. Maar ik heb geen tijd om te wachten mijnheer ! Als ik vanmiddag dit lijstje met klanten niet afgewerkt heb, kan ik mijn job wel vergeten. Kunt ge die viskes nu niets te eten geven ? Dan zijn ze afgeleid en kunnen wij zonder gevaar de sleutel pakken.
1. Kijk, normaal eten ze altijd stukjes rundersbiefstuk...
2. ...en dat hebt ge natuurlijk niet in huis. Maar geef ze dan iets anders, mijnheer !
1. Daar heb ik ook al aan gedacht, maar...
2. Zeg dat het niet waar is hé !
1. Spijtig genoeg wel. Ik heb niets eetbaars in huis.
2. Maar doe dan iets anders ! Neem een pollepel of... of een schuimspaan of... weet ik veel maar haal die sleutel daaruit !!!!
(1 zucht) Zuchten helpt niet mijnheer, u moet iets doen !!

1. Het valt mij moeilijk u dit te zeggen, maar alles is al verhuisd.
2. Alles ? Maar er moet toch nog wel iets zijn. Een metalen stangetje bijvoorbeeld.
1. Nee, de metalen stangetjes zijn ook al verhuisd.
2. Dat gelooft geen mens, en zeker mijn baas niet.
1. (grinnikend) Ja, het is een nogal vreemde situatie.
2. Ik vind het echt niet grappig !
1. Sorry. U moet dit niet zo somber inzien. Ik heb een vriendin die straks naar hier komt en zij heeft een sleutel. Ze zal de deur open doen en dan is alles opgelost. Zeg, we zullen hier echt niet van honger sterven.
2. (Heeft grandioos idee) Zeg, maar wacht eens even, ik heb mijn potten en pannen bij !
1. Wat hebt u bij ?
2. Potten en pannen. (gaat naar zijn valies) Ik ben vertegenwoordiger in kookpannen en braadpotten.
1. Kookpannen en br... ? Andersom zeker : kookpotten en braadpannen.
2. Neenee, kookpannen en braadpotten. Dat is een nieuw procédé. Het moet mogelijk zijn om met die potten die viskes er één voor één uit te scheppen. Dan pakken we de sleutel en gooien de viskes er weer in, en alles is opgelost ! (vindt zichzelf groot genie)
1. A nee !!!
2. Waarom niet ?
1. Mijn vissen zijn heel kostbaar, mijnheer. En daarbij, er is nog iets. Ik ben nogal erg aan ze gehecht ziet u, sentimenteel. Ik zou het verschrikkelijk vinden als hen iets zou overkomen. Wilt u dat asjeblief niet doen met die pot... of die pan ?
2. ... wanneer komt die vriendin van u ?
1. O, ze kan elk moment hier zijn. We hebben geen uur afgesproken, maar ik wacht hier op haar. Ze zal wel niet lang meer wegbleven.

2. Maar mijn klanten !
1. Weet u wat ? Zodra we bevrijd zijn ga ik mee naar uw baas. Ik leg hem de hele situatie uit en neem alle schuld op mij.
2. Gij kent hem nog niet.
1. Wees maar niet bezorgd. U zult hier geen nadelige gevolgen van ondervinden. We kunnen nu alleen maar wachten, dus laten we het een beetje gezellig maken. Als een goede gastheer zou ik moeten zeggen "ga zitten", maar ja, alle stoelen zijn al verhuisd. Ik heb hier nog wel een luchtmatras. Als ik die nu eens opblaas... het zal in ieder geval zachter zitten dan op de grond.
2. (Gaat in afwachting op valies zitten) KAMELEN !!
1. Pardon ?
2. Ik zei : "KAMELEN".
1. Hoezo "KAMELEN" ?
2. Gewoon "KAMELEN". Ik zeg altijd "KAMELEN" als ik in de rats zit. Dat is een soort van persoonlijke vloek.
1. O. Ik zeg altijd godverdomme.
2. Ja, da's ook een vloek natuurlijk, maar ik vind "KAMELEN" origineler. Ik hou van originaliteit.
1. Ja ? Maar dan zou u deze situatie toch leuk moeten vinden ? U bent opgesloten in een leegstaand appartement op de 22ste verdieping met een wildvreemde man die een luchtmatras gaat opblazen. De sleutel van de voordeur ligt op de bodem van een aquarium van waaruit drie hongerige pirana's je aanstaren ! Geef toe dat het origineel is !
2. Ja, eigenlijk wel. (glimlacht)
1. U bent veel mooier als u lacht, mijnheer. (Legt hand op knie 2)
2. (Trekt knie weg) Ik hoop dat u met die opmerking geen seksuele bijbedoelingen hebt ! U bent toch geen homofiel ?
1. Maar nee, ik heb toch een vriendin.
2. Al goed, want ik hou niet van homofielen. Ik heb eens een koppeltje bezig gezien in de metro... walgelijk. Ik zou het niet

op prijs stellen opgesloten te zitten met zo iemand.

1. Hebt u er iets op tegen als ik al begin te blazen ?
2. Nee, blaast gerust.
1. U wou iets vertellen over dat koppel in de metro...
2. Awel ja, die zaten in de metro, en die kusten mekaar, niet achter een hoekske, maar waar iedereen het kon zien. En niet zomaar een kuske, een KUS. Sé, ik had zin om mijn pannen te pakken en ze een paar koeken te geven. 't Is toch waar ! Iedereen heeft zijn plaats. Allé, neem nu als ik als vertegenwoordiger in potten en pannen aanbél en mijnheer doet open, dan vraag ik toch naar mevrouw. Stel u voor dat die vent zich omdraait en roept : "André, 't is voor u!" Da's toch geen doen, hé !
1. Ik zou beginnen lachen denk ik.
2. Ik vind het eerder om te huilen.
1. Ook al ja.
2. Zou uw vriendin geen interesse hebben in kookpotten... euh pannen en braadpotten ?
1. Misschien wel.
2. Dan geef ik straks als ze komt snel een demonstratie. Dan verkoop ik misschien nog eens iets. Alhoewel.
1. Dat vind ik een prima idee, mijnheer. Vertel me trouwens eens wat meer over uw beroep. Het lijkt wel interessant.
2. Och, dat lijkt alleen maar zo.
1. Het is toch boeiend. U ontmoet veel mensen.
2. Het is integendeel oersaai en bovendien ontzettend zwaar.
1. Lange werktijden ?
2. Nee, die valies, die is zwaar. Mijn potten en pannen zitten erin en die moet ik overal meezeulen. Ik verkoop ook bijna niets. Wie wil er nu nog potten en pannen. Ze hebben immers allemaal een mikrogolfoven. En ik verspreek me ook konstant. De helft van de tijd zeg ik kookpotten in plaats van kookpannen en met de braad... dingies net hetzelfde. Ik krijg er ook altijd zo'n honger van.

Altijd maar praten over de heerlijkste gerechten die je in die potten kan klaarmaken, wel, ik krijg daar zo'n honger van. En dat gaat bij mij gepaard met een overdadige vochtsaanmaak in mijn mond...

1. Speeksel...
2. Speeksel, juist ja. Het gevolg is dat ik zo vaak moet slikken dat ik amper nog uit mijn woorden geraak en vaak kan ik zelfs niet genoeg slikken om al dat mondvocht te verwijderen en dan... (Mimeert zeveren en speeksel dat in het rond vliegt) Zo'n vertegenwoordiger zien de mensen niet graag over hun vloer komen !
1. Dus die potten en pannen zitten in die zak daar. Zou ik ze eens mogen zien ?
2. (na aarzeling) Ja, kijkt u maar, maar laat ze niet aan mij zien. Want dan krijg ik weer honger en wie weet hoe lang het nog duurt eer we kunnen eten.
1. Dan wacht ik wel tot mijn vriendin hier is. U kunt dan uw demonstratie geven, en daarna gaan we een stukje eten, dan zijn uw speekselproblemen opgelost.
2. Wel ja, da's een goed idee. En u, wat voor job hebt u, mijnheer ?
1. Ik... euh...
2. Wil ik even voortblazen ?
1. Graag ja.
2. Wel, wat doet u voor werk ?
1. Ik euh... ik vind het nogal moeilijk om daarover te praten.
2. Wat is daar nu moeilijk aan ? Ik heb er toch geen problemen over gemaakt toen ik over mijn werk vertelde. Ik geef toe dat potten en pannen verkopen niks speciaal is. Is uw werk het wel misschien ?
1. Ik... werk meestal achter een ruit.
2. Achter een ruit ?
1. Ja, en meestal alleen... Ik heb echt geen zin om verder te vertellen.

2. Maar dat is niet eerlijk. Ik heb u alles over mijn beroep verteld, dus is het niet meer dan logisch dat u dat ook doet. Dat eist de beleefdheid. Dus u werkt achter een ruit en alleen.
1. Ja... maar achter die ruit zijn veel mensen.
2. Het wordt hoe langer hoe vreemder. Nu moet ge wel verder vertellen, ik ben echt kerjeus. (Nadenkend en rekapitulerend) Ge werkt achter een ruit... en alleen... mag ik eens raden ? (1 knikt) Ge werkt aan het loket bij de post !
1. Nee.
2. Nee ? Da's straf. Gewoonlijk ben ik goed in raden.
1. Mijn job is heel ijl, mijnheer.
2. En ge werkt alleen ?
1. Meestal... maar soms werk ik ook samen met een meisje.
2. Nu wordt het interessant ! Is het een mooi meisje ?
1. Een heel mooi meisje.
2. Wacht eens, ik ga nog eens raden. Dat meisje, waar ge mee samenwerkt, is dat soms uw vriendin, die hier straks de deur komt opendoen ?
1. Euh... ja.
2. Ziet ge wel dat ik goed ben in raden ! Ik begon al aan mezelf te twijfelen. Dat lijkt me een bijzonder leuke job, mijnheer. Altijd een knappe vriendin in de buurt... dat is meer dan ik kan zeggen. Vertel nu eens precies wat ge doet.
1. Mijn werk is anoniem en gevaarlijk, en het heeft veel te maken met geestelijke kontakten. Eigenlijk komt het erop neer dat ik denk en bepaalde plannings opmaak, in de toekomst tracht te zien en bepaalde handelingen of gebeurtenissen tracht te voorspellen. Dat is het belangrijkste van mijn werk. De rest zijn routinehandelingen die te verwaarlozen zijn.
2. En dat meisje, wat doet die dan ?
1. Met haar heb ik het beste kontakt. Zij voert het best de handelingen uit die ik voorspel. Meer kan ik echt niet zeggen. Ik ben gebonden aan een soort geheimhouding. Sorry. Bovendien, als ik

u de naam van mijn beroep zou noemen, zou u de betekenis toch niet vatten.

2. Werkt u soms voor één of ander ministerie ?

1. Soms, maar soms ook veel hoger.

2. Ben ik blij dat ik kookpotten en braadpannen verkoop, da's tenminste simpel.

1. U zegt het weer verkeerd !

2. Het is niet waar ! Echt ? Ik moet blijven oefenen hé. Kookpannen, braadpotten. (Hij skandeert de twee woorden steeds luider en sneller. 1 doet mee. 2 stopt plots) Waarom oefen ik nu, ik ben mijn job toch kwijt.

1. Niet zo somber, mijnheer. Ik heb toch beloofd dat ik mee zal gaan naar uw baas.

2. (somber) Hier, de luchtmatras is opgeblazen.

1. Dank u. Kom, zet u. (Ze gaan naast mekaar op de luchtmatras zitten.) Dat zit heel wat beter hé ? Kom, ik ga straks mee naar uw baas en we vertellen hem gewoon wat er gebeurd is. Goed ?

2. Och...

1. Die man zal toch wel een beetje reden verstaan zeker. Hij zal de situatie wel begrijpen als ik het uitleg.

2. Och nee, laat maar.

1. Neenee, ik laat het niet zomaar. Ik zou het mezelf blijven verwijten als u door mijn onhandigheid uw baan zou kwijtspelen.

2. Maar het is niet belangrijk... het is...

1. ...onverantwoord als die man u zou ontslaan.

2. Maar asjeblief, ik...

1. Ik zal het allemaal uitleggen...

2. Maar...

1. En als hij niet luistert haal ik er een minister bij !

2. Maar asjeblief zeg !!! Mag ik nu ook nog iets zeggen !!! (1 zwijgt) Ik moet die job niet meer hebben ! Ik geloof niet dat het toeval toevallig gebeurt. Het toeval gebeurt op een moment